

УДК 37.016:81'42:81'276:61-057.875-054.6

Галина Манаєва, Ірина Новікова

Запорізький державний медичний університет, Україна

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ПОТРЕБ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ПРИ НАВЧАННІ МОВИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Galina Manaeva, Irina Novikova

Zaporizhzhia State Medical University, Ukraine

THE FORMATION OF COMMUNICATIONAL NEEDS AMONG FOREIGN STUDENTS DURING STUDYING THE LANGUAGE OF SPECIALITY

Одним з основних завдань навчання іноземних студентів на початковому етапі є оволодіння українською мовою для отримання майбутньої спеціальності.

Мовне навчання за обраною спеціальністю починається в Центрі підготовки іноземних громадян вже на 5-8 тижні. Саме в цей період на ряду з українською мовою вводиться до навчального процесу математика, хімія, фізика, біологія. У подальшому мовна підготовка професійного спрямування проводиться на заняттях з фахової мови. Успішне оволодіння матеріалом цих дисциплін можливе лише за умови координованого навчання іноземців української мови та загальноосвітніх предметів. А воно вимагає від викладачів чіткого уявлення про характер реальних комунікативних потреб іноземних студентів у всіх видах мовленнєвої діяльності: говорінні, аудіюванні, читанні і письмі.

Мовленнєві вміння, які необхідні для реалізації комунікативних потреб іноземних учнів на заняттях з української мови з урахуванням спеціальності на початковому етапі:

- уміння конструювати речення;
- уміння здійснювати трансформації;
- уміння виділяти головну інформацію з матеріалу, що повідомляється;
- уміння складати план навчального тексту;
- уміння передавати зміст прослуханого або прочитаного тексту;
- уміння складати власне висловлювання.

Порядок перерахованих умінь зумовлений послідовністю виникнення комунікативних потреб іноземних студентів.

Уміння конструювати речення пов'язано з реалізацією комунікативних потреб в письмі і в говорінні. Основні труднощі при формуванні цих умінь полягають в оволодінні граматичним матеріалом, у знанні законів побудови

українського речення, сполучуваності лексичних одиниць.

При формуванні цих умінь використовуються підстановочні вправи і завдання:

- назвіть іменник, який можна вжити після даного дієслова;
- складіть словосполучення: іменник + іменник; дієслово + іменник; прикметник + іменник; дієслово + прислівник;
- закінчите речення за зразком;
- складіть просте речення з даних слів;
- складіть складне речення з простих, змінивши, де потрібно, форму слів.

Формування вміння здійснювати трансформації необхідно при записі аудіювання матеріалу. При формуванні цього вміння важливу роль також відіграє володіння граматичним матеріалом, так як трансформація передбачає перестановку, заміщення або вилучення якихось слів або слівосполучень, що тягне за собою зміни. Тут ми використовуємо трансформаційні вправи по згортанню та розгортанню інформації, з'єднанню двох або декількох простих речень в одне складне і навпаки, а також вправи з трансформації речень за допомогою синонімічних лексико-граматичних конструкцій за зразком.

Реалізація комунікативних потреб іноземних студентів у записі тільки головної прочитаної або аудитивної інформації передбачає вміння виділяти її. Для формування цього вміння нами пропонуються завдання на виділення головної інформації спочатку з друкованого тексту, потім з аудитивного тексту на рівні абзацу та всього тексту.

Основою для формування вміння складати план навчального тексту є навички виділяти головну інформацію, конструювати і трансформувати речення. Для цього пропонуються вправи:

- поставити питання до кожного абзацу тексту;
- розділити текст на смислові частини, поставити до них запитання;
- озаглавити смислові частини тексту.

Для формування комунікативних потреб повідомлення інформації прослуханого або прочитаного тексту пропонуються завдання на виділення і запис опорних слів, основної інформації смислових частин, різні види творчих диктантів.

Уміння складати власне письмове висловлювання є більш складним і передбачає достатньо високий рівень володіння мовними і мовленнєвими вміннями, перерахованими вище, так як. Для формування даного вміння використовуються наступні завдання:

- з цих слів і словосполучень скласти письмову характеристику чого-небудь;
- намалювати схему тексту, виписати з тексту цифри і переказати текст, використовуючи схему і цифрові дані;
- скласти висловлювання по опорним словами;
- записати коротко, що дізналися про

Сформованість названих умінь свідчить про певний рівень володіння

письмовою та усною мовою, достатній для реалізації комунікативних потреб іноземних студентів при вивченні фахової мови на початковому етапі навчання української мови.

УДК 378.016-054.6(477)

Віталій Кульчицький, Михайло Сопіга, Андрій Машталір

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет ім. І. Я. Горбачевського МОЗ України», Україна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН ІНОЗЕМНИМ СТУДЕНТАМ

Vitaly Kulchytskyj, Mykhailo Sopiha, Andriy Mashtalir

State Institution of Higher Education «Ivan Horbachevsky Ternopil State Medical University of the Ministry of Health of Ukraine», Ukraine

ACTUAL PROBLEMS OF TEACHING HUMANITARIAN DISCIPLINES TO FOREIGN STUDENTS

Сучасна вища освіта висуває нові вимоги до професійної підготовки майбутніх фахівців, конкурентоздатність яких визначають не тільки глибокі професійні знання і вміння їх гнучкого застосування, але й готовність вирішення професійних задач в умовах інтегрування в Європейській освітній простір.

Україна володіє значним освітнім потенціалом і є активним учасником міжнародного ринку освітніх послуг. Відповідно до національних програм розвитку освіти (Національна стратегія розвитку освіти України на 2012 – 2021 роки, державна національна програма «Освіта» («Україна XXI століття»)) важливим напрямком інтеграції національної системи освіти в міжнародний освітній простір є навчання іноземців у вищих навчальних закладах (ВНЗ) України й вдосконалення системи підготовки та перепідготовки фахівців для зарубіжних країн з метою зміцнення та розвитку міжнародних зв'язків [1].

Оволодіння майбутніми фахівцями ґрунтовними знаннями, необхідними вміннями й навичками виступає однією з найважливіших проблем у сучасній освіті. Розв'язання цієї проблеми неможливе без удосконалення технологій навчання, а, отже, й методів навчання.

Традиційні методи навчання у вищому навчальному закладі більше зорієнтовані на пізнавальний, інтелектуальний компонент діяльності, вони формують у майбутніх фахівців переважно формальні знання, що не завжди можуть перейти у поведінковий компонент. Ми ставимо за мету збагачення знань студентів іноземців, формування вмінь оптимально застосовувати отримані знання у взаємодії з оточуючими людьми, вмінь ефективного спілкування.